ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2024

Vyhlásené: 20. 2. 2024 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

17

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 30. mája 2023 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a Radou ministrov Albánskej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia v oblasti daní z príjmov a zabránení daňovému úniku a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 64 z 8. decembra 2023 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi.

Prezidentka Slovenskej republiky ratifikovala zmluvu 18. januára 2024.

Zmluva nadobudne platnosť 1. apríla 2024 v súlade s článkom 27.

Zmluva
medzi
vládou Slovenskej republiky
a
Radou ministrov Albánskej republiky
o zamedzení dvojitého zdanenia
v oblasti daní z príjmov a zabránení daňovému úniku a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam

Vláda Slovenskej republiky a Rada ministrov Albánskej republiky, ďalej len „zmluvné štáty“,

želajúc si ďalej rozvíjať ekonomické vzťahy a posilniť spoluprácu v daňových záležitostiach,

s cieľom zamedziť dvojitému zdaneniu v súvislosti s daňami z príjmov, bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie prostredníctvom daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovým povinnostiam, vrátane schém hľadania najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. treaty shopping s cieľom získať úľavy, ktoré táto zmluva poskytuje ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích štátov,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

(2) Na účely zmluvy, príjem plynúci určitým subjektom alebo usporiadaniam alebo ich prostredníctvom, s ktorými sa zaobchádza ako s úplne alebo čiastočne transparentnými podľa vnútroštátnych daňových predpisov jedného alebo oboch zmluvných štátov, sa bude považovať za príjem rezidenta zmluvného štátu, avšak len do takej miery, do akej daný zmluvný štát tento príjem považuje na daňové účely za príjem rezidenta tohto zmluvného štátu.

(3) Zmluva sa nedotýka zdanenia, ktoré uplatňuje zmluvný štát voči svojim rezidentom, s výnimkou výhod poskytnutých podľa ustanovení článku 9 ods. 2 a článkov 18, 19, 21, 22, 23 a 25 zmluvy.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo jeho správnych celkov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov, vrátane daní z príjmov plynúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ako aj daní z celkovej sumy miezd alebo platov vyplácaných podnikmi.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú najmä:

a) v Slovenskej republike:

(i) daň z príjmov fyzických osôb,

(ii) daň z príjmov právnických osôb,

b) v Albánskej republike:

(i) dane z príjmov, vrátane dane zo ziskov právnických osôb, dane z príjmov fyzických osôb a dane zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku,

(ii) daň z činností malých podnikov.

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky rovnaké alebo v zásade podobné dane ukladané po dátume podpisu tejto zmluvy, ktoré sa ustanovia okrem, alebo namiesto existujúcich daní. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) pojem „Slovenská republika" označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,

b) pojem „Albánsko“ označuje Albánsku republiku a keď je použitý v geografickom zmysle označuje územie Albánskej republiky, vrátane pobrežných vôd a vzdušného priestoru nad nimi a tiež každú oblasť mimo pobrežných vôd Albánskej republiky, ktorá podľa svojich právnych predpisov a v súlade s medzinárodným právom je oblasťou, v rámci ktorej môže Albánska republika vykonávať svoje práva týkajúce sa morského dna a podložia a ich prírodných zdrojov,

c) pojem „osoba" zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a akékoľvek iné združenia osôb,

d) pojem „spoločnosť" označuje každú právnickú osobu alebo subjekt, s ktorým sa na daňové účely zaobchádza ako s právnickou osobou,

e) pojem „podnik“ sa vzťahuje na vykonávanie akejkoľvek činnosti,

f) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu" a „podnik druhého zmluvného štátu" označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) pojem „medzinárodná doprava" označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, železničným alebo cestným vozidlom okrem prípadov, ak sa táto loď alebo lietadlo, železničné alebo cestné vozidlo prevádzkuje len medzi miestami v zmluvnom štáte,

h) pojem „príslušný orgán" označuje

(i) v Slovenskej republike - Ministerstvo financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v Albánsku - Ministerstvo financií a hospodárstva Albánska alebo jeho splnomocneného zástupcu,

i) pojem „štátny príslušník" vo vzťahu k zmluvnému štátu označuje

(i) fyzickú osobu, ktorá má štátnu príslušnosť alebo občianstvo tohto zmluvného štátu, a

(ii) právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v tomto zmluvnom štáte,

j) pojem „činnosť" zahŕňa vykonávanie profesijných služieb a iných činností nezávislej povahy,

k) pojem „uznaný dôchodkový fond“ zmluvného štátu označuje subjekt alebo usporiadanie založené v zmluvnom štáte, ktoré sa podľa vnútroštátnych daňových predpisov tohto zmluvného štátu považuje za samostatnú osobu a

(i) je založený a prevádzkovaný výlučne alebo takmer výlučne na spravovanie alebo poskytovanie dôchodkových dávok a doplnkových plnení fyzickým osobám a ktorý je ako taký regulovaný týmto zmluvným štátom alebo niektorým z jeho správnych celkov alebo miestnych orgánov; alebo

(ii) je založený a prevádzkovaný výlučne alebo takmer výlučne na investovanie finančných

prostriedkov v prospech subjektov alebo usporiadaní uvedených v bode i).

(2) Pri uplatňovaní zmluvy zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak alebo sa príslušné orgány dohodnú na odlišnom význame podľa ustanovení článku 23 tejto zmluvy, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov zmluvného štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových právnych predpisov zmluvného štátu má prednosť pred významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov zmluvného štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu" označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov zmluvného štátu podlieha v tomto zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho trvalého pobytu, sídla, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a tiež zahŕňa tento zmluvný štát a každý jeho správny celok alebo miestny orgán, ako aj uznaný dôchodkový fond tohto zmluvného štátu. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá v zmluvnom štáte podlieha zdaneniu iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 tohto článku rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto

a) považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má trvalo dostupné bývanie; ak má trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má stredisko svojich životných záujmov, alebo ak v žiadnom z nich nemá trvalo dostupné bývanie, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia túto otázku vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 tohto článku osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, potom príslušné orgány týchto zmluvných štátov sa vynasnažia určiť vzájomnou dohodou, v ktorom zmluvnom štáte sa takáto osoba bude považovať za daňového rezidenta na účely zmluvy, pričom sa bude prihliadať na miesto jej skutočného vedenia, miesto jej vzniku alebo miesto, kde bola osoba inak založená, a na akékoľvek iné relevantné faktory. Ak neexistuje takáto dohoda, nebude mať takáto osoba nárok na žiadne úľavy alebo oslobodenie od dane podľa ustanovení zmluvy, okrem prípadov, a to v takom rozsahu a spôsobom, na akom sa môžu dohodnúť príslušné úrady zmluvných štátov.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň" označuje trvalé miesto na podnikanie, prostredníctvom ktorého podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň" zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu, a

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto prieskumu a ťažby prírodných zdrojov.

(3) Stavenisko alebo stavba alebo montáž, taktiež dozorné činnosti s tým spojené predstavujú stálu prevádzkareň, iba ak trvajú dlhšie ako deväť mesiacov.

(4) Pojem „stála prevádzkareň" rovnako zahŕňa poskytovanie služieb vrátane poradenských služieb podnikom jedného zmluvného štátu alebo prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých podnikom na takýto účel, ale len vtedy, ak činnosti takého charakteru trvajú na území druhého zmluvného štátu počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré presiahnu v úhrne deväť mesiacov v akomkoľvek období dvanástich po sebe nasledujúcich mesiacov.

(5) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň" nezahŕňa:

a) využívanie zariadení výlučne na účely uskladnenia alebo vystavenia tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely uskladnenia alebo vystavenia,

c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností,

f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e),

za predpokladu, že takáto činnosť, alebo v prípade písm. f), celková činnosť trvalého miesta výkonu činností, predstavuje činnosti prípravného alebo pomocného charakteru.

(6) Odsek 5 tohto článku sa neuplatní na trvalé miesto výkonu činnosti, ktoré podnik používa alebo udržiava, ak tento podnik alebo s ním úzko prepojený podnik vykonáva činnosť na tom istom mieste alebo na inom mieste v rámci toho istého zmluvného štátu, a

a) toto miesto alebo iné miesto predstavuje stálu prevádzkareň pre daný podnik alebo s ním úzko prepojený podnik podľa ustanovení tohto článku, v ktorých sa definuje stála prevádzkareň, alebo

b) celková činnosť, ktorá je výsledkom kombinácie činností vykonávaných týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, nemá prípravný alebo pomocný charakter,

za predpokladu, že tieto činnosti vykonávané týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, predstavujú doplňujúce funkcie, ktoré sú súčasťou ucelenej činnosti podniku.

(7) Bez ohľadu na odseky 1 a 2 tohto článku, ale s výhradou odseku 8 tohto článku, ak osoba koná v zmluvnom štáte v zastúpení podniku, bude sa takýto podnik považovať za podnik, ktorý má stálu prevádzkareň v tomto zmluvnom štáte v súvislosti s akýmikoľvek činnosťami, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak takáto osoba:

a) obvykle uzatvára zmluvy alebo zohráva hlavnú úlohu pri uzatváraní zmlúv bez významných úprav zo strany podniku, pričom sa tieto zmluvy uzatvárajú:

i) v mene podniku; alebo

ii) o prevode vlastníckych práv k majetku alebo na udelenie práv na používanie majetku, ktorý podnik vlastní, alebo ktorý má podnik právo používať; alebo

iii) na poskytovanie služieb týmto podnikom,

ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 5 tohto článku, ktoré nezakladajú stálu prevádzkareň podľa ustanovení uvedeného odseku, ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie (iného ako trvalého miesta na podnikanie, na ktoré sa vzťahuje odsek 6 tohto článku); alebo

b) osoba obvykle neuzatvára zmluvy ani nezohráva hlavnú úlohu pri uzatváraní takýchto zmlúv, ale obvykle udržiava v tomto zmluvnom štáte zásobu tovaru, z ktorého táto osoba pravidelne dodáva tovar v zastúpení tohto podniku.

(8) Odsek 7 sa nepoužije, pokiaľ osoba, ktorá koná v jednom zmluvnom štáte v zastúpení podniku druhého zmluvného štátu, vykonáva činnosť v prvom zmluvnom štáte ako nezávislý zástupca a koná v mene tohto podniku v rámci riadneho výkonu tejto činnosti. Pokiaľ však osoba koná výlučne alebo takmer výlučne v zastúpení jedného alebo viacerých podnikov, s ktorými je úzko prepojená, takáto osoba sa nebude považovať za nezávislého zástupcu v zmysle tohto odseku, a to vo vzťahu k akémukoľvek takémuto podniku.

(9) Na účely tohto článku, osoba alebo podnik je úzko prepojený s podnikom, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna ovláda druhú, alebo ak sú obidve ovládané tými istými osobami alebo podnikmi. V každom prípade sa osoba alebo podnik bude považovať za úzko prepojený s podnikom, pokiaľ má jeden v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (beneficial interest) na druhom (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti (beneficial equity interest)), alebo ak iná osoba alebo podnik má v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti) na osobe a podniku alebo na dvoch podnikoch.

(10) Výlučne na účely určenia toho, či už uplynulo deväťmesačné obdobie uvedené v odseku 3 tohto článku,

a) ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva činnosti v druhom zmluvnom štáte na mieste, ktoré predstavuje stavenisko alebo stavbu, alebo montáž alebo dozorné činnosti s tým spojené a tieto činnosti sa vykonávajú počas jedného alebo viacerých časových období, ktoré v súhrne presahujú 30 dní bez prekročenia deviatich mesiacov, a

b) prepojené činnosti sú vykonávané na tom istom stavenisku alebo stavbe, alebo montáži alebo dozorné činnosti s tým spojené počas rôznych období, z ktorých každé presahuje 30 dní, jedným alebo viacerými podnikmi úzko prepojenými so skôr uvedeným podnikom,

potom sa tieto rôzne časové obdobia pripočítajú k celkovému časovému obdobiu, počas ktorého skôr uvedený podnik vykonával činnosti na tomto stavenisku alebo stavbe, alebo montáži alebo dozorné činnosti s tým spojené.

(11) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, poisťovacia spoločnosť jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, ak vyberá poistné na území tohto druhého zmluvného štátu alebo poisťuje riziká, ktoré tam vznikli, prostredníctvom inej osoby ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 8 tohto článku.

(12) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoje podnikanie v tomto druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej

prevádzkarne alebo inak), nezakladá sama o sebe z ktorejkoľvek takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok" má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a neživý inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia právnych predpisov upravujúce pozemkové vlastníctvo, užívanie nehnuteľného majetku a práva na variabilné alebo fixné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, lietadlá, železničné alebo cestné vozidlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa uplatnia na príjmy plynúce z priameho užívania, z nájmu alebo iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 tohto článku sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku.

Článok 7
Zisky z podnikania

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoje podnikanie v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoje podnikanie takýmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno prisúdiť stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tejto stálej prevádzkarni sa s výnimkou ustanovení odseku 3 tohto článku v každom zmluvnom štáte prisudzujú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza alebo inde. Nepovolí sa však odpočítať sumy, ktoré zaplatila (inak než ako náhradu skutočných výdavkov) stála prevádzkareň zriaďovateľovi alebo niektorej inej jeho stálej prevádzkarni vo forme licenčných poplatkov, náhrad alebo iných podobných platieb za využívanie patentov alebo iných práv alebo vo forme provízie za osobitné poskytnuté služby, za správu a riadenie alebo, okrem prípadov bankových podnikov, vo forme úrokov z peňazí požičaných stálej prevádzkarni. Obdobne pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sa neprihliadne na sumy, ktorými stála prevádzkareň zaťaží (inak než za skutočné výdavky) zriaďovateľa alebo niektorú inú jeho stálu prevádzkareň za licenčné poplatky, náhrady alebo iné podobné platby za využívanie patentov alebo iných práv alebo za províziu za osobitné poskytnuté služby, za správu a riadenie alebo, okrem prípadov bankových podnikov, vo forme úrokov z peňazí požičaných zriaďovateľovi podniku alebo niektorej jeho inej stálej prevádzkarni.

(4) Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 tohto článku nevylučujú, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(6) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

(1) Zisky podniku zmluvného štátu z prevádzkovania lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnom podnikaní alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak sú v týchto prípadoch podmienky, na ktorých sa dva podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by v prípade neexistencie týchto podmienok jeden z podnikov dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v druhom zmluvnom štáte a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

(3) Ustanovenia odseku 2 tohto článku sa neuplatnia, ak v súdnom, správnom alebo inom právnom konaní bolo prijaté konečné rozhodnutie, že na základe opatrení, ktoré vedú k úprave zisku podľa odseku 1 tohto článku, bola jednému z dotknutých podnikov uložená pokuta za podvod, hrubú nedbanlivosť alebo vedomé zanedbanie.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, sa však môžu zdaniť aj v tomto zmluvnom štáte podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne:

a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť (iná ako osobná obchodná spoločnosť), ktorá priamo vlastní najmenej 10 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy počas obdobia 365 dní, ktoré zahŕňa deň výplaty dividend (na účely výpočtu tohto obdobia sa neprihliada na zmeny vlastníctva, ktoré by priamo vyplývali z reorganizácie podniku, ako napríklad zlúčenie alebo rozdelenie spoločnosti, ktorý má v držbe akcie alebo ktorý vypláca dividendy);

b) 8 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Tento odsek sa netýka zdanenia spoločnosti, ak ide o zisky, z ktorých sa vyplácajú dividendy.

(3) Pojem „dividendy" použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo podielov, ťažobných akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií alebo podielov podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť rozdeľujúca zisk.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza a ak sa podiel, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(5) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, tento druhý zmluvný štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu alebo ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň nachádzajúcu sa v tomto druhom zmluvnom štáte a nemôže ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov plynúcich zo zdroja v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť aj v tomto zmluvnom štáte podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 tohto článku úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte sú oslobodené od dane v tomto zmluvnom štáte za predpokladu, že ich príjemcom a skutočným vlastníkom je:

a) v prípade Slovenskej republiky

(i) vláda Slovenskej republiky,

(ii) miestne orgány,

(iii) Národná banka Slovenska,

(iv) Eximbanka SR (Exportno-importná banka Slovenskej republiky),

(v) Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s.,

(vi) Agentúra pre riadenie dlhu a likvidity;

b) v prípade Albánska

(i) vláda Albánskej republiky,

(ii) miestne orgány,

(iii) Národná banka Albánska (the National Bank of Albania).

(4) Pojem „úroky" použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či poskytujú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Úroky z omeškania sa na účely tohto článku nepovažujú za úroky.

(5) Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(6) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa úroky platia a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň.

(7) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa k pohľadávke, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť aj v tomto zmluvnom štáte podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 8 % hrubej sumy licenčných poplatkov.

(3) Pojem „licenčné poplatky" použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu získané ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre televízne alebo rozhlasové vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo vzoru, plánu, tajného vzorca alebo postupu, softvéru, alebo za použitie alebo za právo na použitie obchodného, vedeckého alebo priemyselného zariadenia (vrátane lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel a kontajnerov), alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza a ak sa právo alebo majetok, za ktorý sa licenčné poplatky platia, skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa licenčné poplatky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Príjmy zo scudzenia majetku

(1) Príjmy, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Príjmy zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou obchodného majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, vrátane príjmov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samotnej alebo spolu s celým podnikom), sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(3) Príjmy, ktoré podniku zmluvného štátu prevádzkujúceho lode, lietadlá, železničné alebo cestné vozidlá v medzinárodnej doprave plynú zo scudzenia týchto lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel alebo z hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(4) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia podielov alebo akcií alebo porovnateľných podielov, ako napríklad podiely v osobnej obchodnej spoločnosti alebo truste, môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte, ak kedykoľvek počas obdobia 365 dní predchádzajúcich scudzeniu, tieto akcie alebo porovnateľné podiely, ktorých viac ako 50 % hodnoty priamo alebo nepriamo predstavuje nehnuteľný majetok podľa článku 6, nachádzajúci sa v tomto druhom zmluvnom štáte.

(5) Príjmy zo scudzenia iného majetku, ako sa uvádza v odsekoch 1, 2, 3 a 4 tohto článku, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania podliehajú zdaneniu, s výnimkou ustanovení článkov 15, 17 a 18, len v tomto zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam

zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu, bez ohľadu na ustanovenia odseku 1, len v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak

a) príjemca je prítomný v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období a

b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého zmluvného štátu a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne, ktorú má zamestnávateľ v druhom zmluvnom štáte.

(3) Pojem „zamestnávateľ" uvedený v odseku 2 písm. b) tohto článku označuje akúkoľvek osobu, ktorá dáva pokyny a príkazy spojené s výkonom práce a ktorá znáša riziko a zodpovednosť za výkon práce.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny plynúce rezidentovi zmluvného štátu z dôvodu zamestnania, ako člena pravidelnej posádky lode, lietadla, železničného alebo cestného vozidla, ktoré je vykonávané na palube lode, lietadla, železničného alebo cestného vozidla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave, inej ako vykonávanej na palube lode, lietadla, železničného alebo cestného vozidla prevádzkovaného výhradne v rámci druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť len v skôr uvedenom zmluvnom štáte.

Článok 15
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 16
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z činností vykonávaných osobne v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia na príjmy plynúce z činností vykonávaných v jednom zmluvnom štáte, ak návšteva tohto zmluvného štátu je úplne alebo prevažne financovaná z verejných prostriedkov druhého zmluvného štátu, jeho správneho celku alebo miestneho orgánu. V takomto prípade sa príjmy alebo zisky zdaňujú len v tom zmluvnom štáte, ktorého je umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 17
Dôchodky

S výnimkou ustanovenia článku 18 ods. 3 a 4 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané

z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 18
Štátna služba

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, okrem dôchodkov vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho správnym celkom, alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo jeho správnemu celku, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tomto druhom zmluvnom štáte a fyzická osoba je rezidentom tohto druhého zmluvného štátu a

a) je štátnym príslušníkom tohto druhého zmluvného štátu alebo

b) sa rezidentom tohto druhého zmluvného štátu nestala len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku, dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z prostriedkov, ktoré vytvoril zmluvný štát alebo jeho správny celok, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo jeho správnemu celku, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(4) Takéto dôchodky a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak je fyzická osoba rezidentom a štátnym príslušníkom tohto druhého zmluvného štátu.

(5) Ustanovenia článkov 14, 15, 16 a 17 sa uplatňujú na platy, mzdy, dôchodky a iné podobné odmeny za služby poskytované v súvislosti s podnikaním vykonávaným niektorým zmluvným štátom alebo jeho správnym celkom, alebo miestnym orgánom.

Článok 19
Profesori a študenti

(1) Fyzická osoba, ktorá na pozvanie zmluvného štátu alebo univerzity, vysokej školy, školy, múzea alebo inej kultúrnej alebo vzdelávacej inštitúcie tohto zmluvného štátu alebo na základe oficiálneho programu kultúrnej výmeny, navštevuje tento zmluvný štát počas obdobia nepresahujúceho dva roky za výhradným účelom vyučovania, prednášania alebo vykonávania výskumu v takejto inštitúcii a ktorá je alebo bola bezprostredne pred takouto návštevou rezidentom druhého zmluvného štátu, bude jej odmena z takej činnosti oslobodená od dane v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak jej táto odmena plynie zo zdrojov mimo tohto zmluvného štátu.

(2) Platby, ktoré na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku dostáva študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tomto skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak takéto platby majú zdroj mimo tohto skôr uvedeného zmluvného štátu.

Článok 20
Iné príjmy

(1) Príjmy rezidenta zmluvného štátu bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa neuplatní na príjmy, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2, ak ich príjemca, ktorý je rezidentom

jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou. V tomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré nie sú upravené v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy a ktoré plynú z druhého zmluvného štátu, sa môžu tiež zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 21
Zamedzenie dvojitého zdanenia

(1) Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy, ktoré môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte podľa ustanovení tejto zmluvy (okrem situácií a v rozsahu, keď takéto ustanovenia umožňujú zdanenie druhým zmluvným štátom výlučne preto, že tento príjem je tiež príjmom plynúcim rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu), skôr uvedený zmluvný štát povolí znížiť daň z príjmov svojho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v druhom zmluvnom štáte.
Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá rezident zmluvného štátu, sú oslobodené od dane v tomto zmluvnom štáte, tento zmluvný štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy tohto rezidenta vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy.

Článok 22
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(2) Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi zmluvného štátu, nie sú podrobovaní v žiadnom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(3) Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nemôže byť v tomto druhom zmluvnom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(4) Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné úhrady platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.

(5) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne vlastní alebo priamo alebo nepriamo ovláda jeden rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné, či ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

(6) Tento článok sa uplatňuje na dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva.

Článok 23
Procedúra vzájomnej dohody

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 22 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov vynaložia úsilie vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o zamedzení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 24
Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie, o ktorých sa predpokladá, že sú rozhodujúce na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov upravujúcich dane každého druhu a charakteru, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich správnych celkov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2.

(2) Všetky informácie, ktoré zmluvný štát získa podľa odseku 1, sa považujú za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto zmluvného štátu a poskytujú sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, vykonávaním právnych predpisov alebo trestným stíhaním týkajúcim sa daní alebo rozhodovaním o odvolaniach vo vzťahu ku daniam uvedeným v odseku 1 alebo dohľadom nad týmito činnosťami. Tieto osoby alebo orgány použijú informácie len na uvedené účely. Tieto informácie sa môžu zverejňovať počas verejných súdnych konaní alebo v súdnych rozhodnutiach. Bez ohľadu na vyššie uvedené môžu byť informácie získané jedným zmluvným štátom použité na iné účely, ak tieto informácie môžu byť použité na takéto iné účely podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov a príslušný orgán zmluvného štátu poskytujúceho informácie udelil na takéto použitie súhlas.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa v žiadnom prípade nevykladajú tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia v rozpore s právnymi predpismi a administratívnou praxou jedného alebo druhého zmluvného štátu,

b) poskytnúť informácie, ktoré sa nedajú získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní jedného alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by viedli k zverejneniu akékoľvek obchodného, hospodárskeho, priemyselného, komerčného alebo profesijného tajomstva alebo obchodného postupu, alebo informácie, ktorých zverejnenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

(4) Ak jeden zmluvný štát žiada informácie podľa tohto článku, druhý zmluvný štát využije svoje opatrenia na získavanie informácií, aj keď druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje na vlastné daňové účely. Povinnosť obsiahnutá v predchádzajúcej vete podlieha obmedzeniam uvedeným v odseku 3, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nevysvetľujú tak, že umožňujú zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že on sám nemá záujem o takéto informácie.

(5) V žiadnom prípade sa ustanovenia odseku 3 nevysvetľujú tak, že umožňujú jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadovanými informáciami disponuje banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo splnomocneného zástupcu alebo preto, že sa týkajú majetkovej účasti v určitej osobe.

Článok 25
Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 26
Zabránenie zneužívania zmluvy

Ak je možné usúdiť, a to s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, že získanie výhody zo zmluvy bolo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo akejkoľvek transakcie priamo alebo nepriamo vedúcich k tejto výhode, táto výhoda bez ohľadu na ktorékoľvek iné ustanovenia zmluvy, nebude poskytnutá vo vzťahu k časti príjmu, pokiaľ sa nepreukáže, že poskytnutie tejto výhody v danej situácii by bolo v súlade s účelom a cieľom príslušných ustanovení zmluvy.

Článok 27
Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva podlieha schváleniu v súlade s vnútroštátnymi právnymi postupmi oboch zmluvných štátov a nadobudne platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia neskoršieho oznámenia potvrdzujúceho, že boli splnené vnútroštátne právne postupy. Ustanovenia tejto zmluvy potom nadobudnú účinnosť v oboch zmluvných štátoch

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v prípade ostatných daní, na dane, ktoré sa ukladajú za akékoľvek zdaňovacie obdobie začínajúce najskôr od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 28
Ukončenie platnosti

(1) Táto zmluva zostane v platnosti po dobu neurčitú, pokým ju jeden zo zmluvných štátov nevypovie.

(2) Ktorýkoľvek zo zmluvných štátov môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom akéhokoľvek kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí najmenej piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto

zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane v oboch zmluvných štátoch vykonávať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní v akomkoľvek zdaňovacom období začínajúcom sa od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené písomné oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave dňa 30. mája 2023 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku, v albánskom jazyku a v anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za vládu Slovenskej republiky:
Ingrid Brocková v. r.

Za Radu ministrov Albánskej republiky:
Megi Fino v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 209 25 267, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.